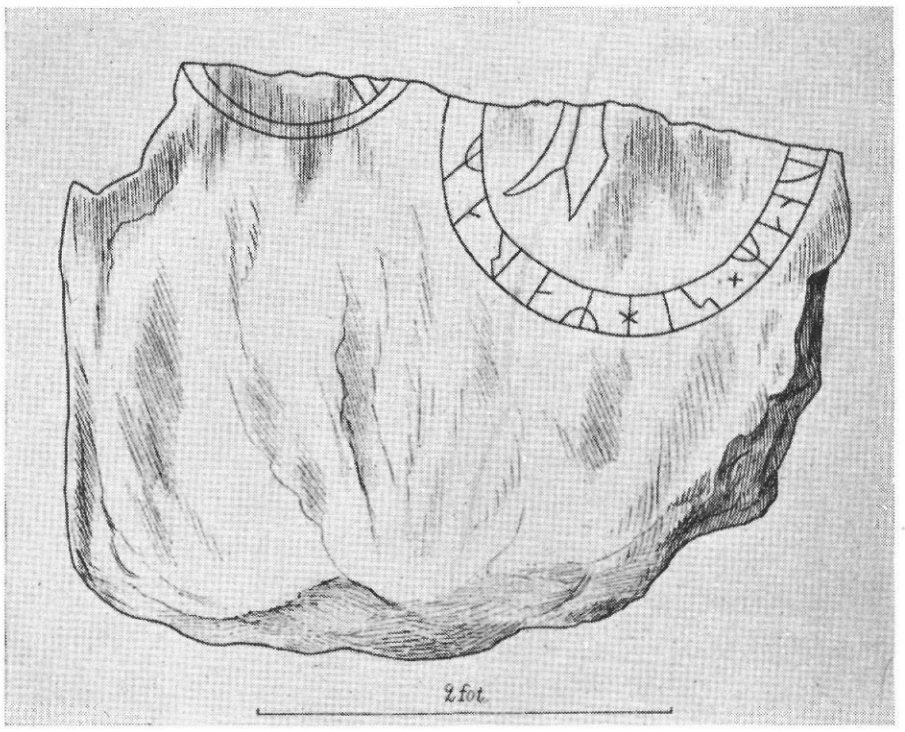

Fig. 192. U 196. Vada kyrka. Efter D 2: 121.

1—4 **unaʀ** kan vara [**s**]**unaʀ**, gen. av **sunr** 'son'; alltså: »Sigmars sons». Det kan också vara slutet av ett namn i genitiv, antingen mansnamnet *Hakun* eller ett kvinnonamn på -**unn**(**r**) (*Þorunn*, *Gæiʀunn* e. dyl.), *-gunn(r)* (*Þorgunn*, *Frøygunn*, *Vigunn*, *Æringunn* e. dyl.) eller *-rūn* (*Guðrun*, *Ingirun* e. dyl.). — Om mansnamnet *Sigmarr* se U 43.

197. Vada kyrka.

Avbildning: Brate foto 1904 (ATA).

Litet runstensfragment. Låg 1904 på toppen av U 199. Senare uppgifter saknas, och fragmentet har förgäves blivit eftersökt.

Stenart okänd. Fragmentet innehöll endast några ornament.

198. Vada kyrka.

Pl. 122.

Tre fragment, funna i potatislandet omedelbart V om kyrkogårdsmuren. Troligen ha de tidigare antingen legat i kyrkogårdsmuren eller blivit påträffade vid grävning å kyrkogården. De infördes okt. 1941 till Statens Historiska Museum, där de numera förvaras (inv.-n:r 22799).

Alla tre fragmenten äro av röd sandsten. De kunna emellertid icke ha tillhört samma runsten, utan synas vara delar av tre olika stenar.

Fragment A 0,37 × 0,33 m. Ytan grovt tillmejslad, gropig och ojämn. Runorna tämligen otydliga.

Inskrift:

hulmf . . .
5

Tydligen början av ett namn, antingen mansnamnet *Holmfastr* eller kvinnonamnet *Holmfriðr*.

Fragment B 0,28 × 0,18 m. Djup och kraftig huggning.
Inskrift:

...ḳ · siriþ...
5

...[*o*]*k Sigrið*[*r*]...

»...och Sigrid...»

Fragment C 0,29 × 0,24 m. Djup och kraftig huggning.
Inskrift:

....fi-.....---R...n·sin·
5 10

Runorna 1—3 **fi-** utgöra början av ett namn; 4—8, varav endast sista runan är bevarad, synes ha var ordet **aftiʀ**; 9—12 skall troligen suppleras [**su**]**n · sin** *sun sinn* »sin son».

199. Prästgården, Vada sn. Numera på kyrkogården.

Pl. 124.

Litteratur: D 2: 122. R. Dybeck, Reseberättelse 1868 (ATA); UFT h. 10 (1882), s. 207; E. Brate, Anteckningar (ATA).
Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Brate foto 1904 (ATA).

Runstenen stod enligt Dybeck på prästgårdens gärde S om kyrkan före 1830. Då fördes den till kyrkogården. Vid mitten av 1800-talet blev den använd som gravsten, varvid runinskriften tvärs över mitten avslipades, ytan släthöggs och försågs med inskriften: »A. W. Kjellberg Född $17\frac{27}{7}98$ Död $18\frac{7}{1}49$». Möjligen har Dybeck felaktigt uppgivit årtalet 1830 för stenens flyttning i stället för 1850. Stenen står fortfarande kvar inom en inhägnad gravplats, 20 m. S om ingången till kyrkan, omedelbart innanför kyrkogårdsmuren.

Ljusgrå, finkornig granit. Höjd 1,56 m., bredd (vid foten) 0,78 m., (vid mitten) 0,58 m. Den utplånade delen av ristningen på stenens mitt har en bredd av 0,32 m. Ytan är ojämn. Ristningen är mycket grund, svårläst.

Inskrift:

+ulef...uriʀ×auk×tufa×-...na iftiʀ×kuþmut×ku-
5 10 15 20 25 30

Olæif[*ʀ ok Þ*]*oriʀ ok Tofa* [*ræistu stæi*]*na æftiʀ Guðmund. Gu*[*ð hialpi*].

»Olev och Torir ok Tova reste stenarna efter Gudmund. Gud hjälpe.»

Till läsningen: 3 **e** är säkert stunget. Efter 4 **f** finnes intet sk. Av 5 **u** finnes endast bst i behåll. I runan 12 är h. bst tydlig, v. bst är mycket svag; möjligen **l**. Av runan 16 finnes endast hst. Av 17 **n** är övre delen borta jämte v. delen av bst. Efter 18 **a** intet sk. 19 **i** är sannolikt icke stunget. Bst i 26 **þ** är mycket svag. Av runan 32 är endast övre delen av en hst bevarad. — Dybeck: Efter 4 **f** ett sk ×; 12 **t**. Av r. 17 saknas bst, likaså av r. 26. 28 **r**. — Brate: Intet sk efter 4 **f**. 12 **t**. Av r. 17 finns endast bst, som Brate uppfattar såsom del av ett sk. Av r. 32 tror han sig ha sett, utom hst, ändarna av bst i ett **þ**.

Suppleringen av de förstörda delarna av inskriften torde vara tämligen säker.

Kvinnonamnet *Tofa* är i inskrifterna sällsynt: U 339(?), Sö 76, Öl 6, L 1241 Komstad, Ljunga sn (Smål.). Om *Guðmundr* se Sö 217.